

عنوان مقاله:

بررسی پتانسیل های توریسم ورزشی در مناطق بیابانی ایران

محل انتشار:

پنجمین همایش بین المللی گردشگری، جغرافیا و محیط زیست پاک (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

حسین ذاکری مهربانی - کارشناس شهرداری باقرشهر

رضا کنعانی - کارشناس شهرداری باقرشهر

خلاصه مقاله:

توریسم پدیده ای نسبتاً تازه در صنعت گردشگری است که تنها بخشی از کل این صنعت را تشکیل می دهد و بسیاری از کشورهای جهان را بر آن داشته است که سرمایه گذاری های عمده ای را به این بخش، به لحاظ درآمدزایی فراوان آن، اختصاص دهند. این شکل از گردشگری فعالیت های فراغتی انسان را عمدتاً در طبیعت امکان پذیر می سازد و موجب افزایش عمیق تر آنان از طبیعت می شود که در نهایت حس حفاظت و حراست از محیط های طبیعی را در آنان بر می انگیزد و تقویت می کند. آنچه که در این نوع گردشگری اهمیت فراوان دارد موضوع پایداری است، زیرا صنعت گردشگری بدون برنامه ریزی دقیق و توجه به قابلیت های بوم شناختی، محلی، فرهنگی و اجتماعی، مشکلاتی را برای هر منطقه در پی خواهد داشت. از جمله مهم ترین جاذبه های طبیعی، مناطق کویری و بیابانی هستند که حدود 90 درصد از مساحت کشور را به خود اختصاص داده اند. چنین وسعتی از نواحی خشک، لزوم توجه به پتانسیل های مناطق مذکور را در زمینه صنعت اکوتوریسم و ژئوتوریسم، در حاشیه دشت کویر و دشت و بیابان لوت قرار گرفته است، ضروری می سازد. از نظر گردشگری طبیعی رتبه 5 و از لحاظ پذیرش گردشگر دارای رتبه 70 و از نظر میزان درآمد رتبه 92 را در جهان داراست. از جمله مکان های دارای پتانسیل بالا برای گردشگری ورزشی، مناطق بیابانی ایران هستند که ایران به دلیل دارا بودن بیابان های کم نظیر از جمله کویرهای نمک بیابان های مرکزی تا لوت و تپه های شنی اطراف هر یک از شهرها و روستاهای مناطق فوق با برنامه ریزی و مدیریت درست می تواند درآمد قابل توجهی برای عمران و آبادانی ساکنین این مناطق باشد، که خود راهی در جهت مهار بیابانزایی نیز محسوب می شود. در این پژوهش سعی شده است که به معرفی برخی از پتانسیل های این مناطق از جمله تپه نوردی، اسکی روی شن، پرواز با چتر، بیابانگردی و ... در جهت کاربرد گردشگری ورزشی با تأکید بر دشت لوت بپردازیم.

کلمات کلیدی:

دشت لوت، توریسم، گردشگری ورزشی، مدیریت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1151434>

